

Gömöri György

Amaryllis

*Kétfelé nyíló hölgyliliom, amaryllis,
tűzpiros, keresztvirágú,
tegnap még csak a jobbra néző
nyitotta tágra szirmait, de mára
a bal bimbó is hirtelen kivirágzott.
Téli szobában, kandalló mellett,
de mintha trópusi tájon nyílna –
gauguini nosztalgiával tölt el,
tahitis varázslat ez a hosszú bibéjű,
bűbájos, hölgy-völgyet idéző piros liliom.*

Szonáta

Marinak

*Játékát szinte áhítattal kezdi:
ujjai mintha csak simogatnák
a billentyűket. Lényeges ez,
a moderato. Pár percig eltart,
amíg lassan kibomlik a dallam.
Felerősödik, elhalkul, míg nem
végül üzenete behatol
a finom rezgésekre felkészült tudatba
és ott olvad tovább. A művész eközben
mintha csak transzban, kotta nélkül játszik.
Staccatók hullámai, most már siettet
a zene, valamilyen homályos cél felé
sodor, visz, lüktet és megint
visszatér roppant akkordokban a dallam:
ez, és nem más, amit korábban ígértem,
ez, és nem más, mind győztesek vagyunk.*

2005 júniusában

Lakásaink

*Egy pesti házban a kukák előtt
kucsmás gárdista őrködik
lábhoz tett fegyverével.
Majdnem angol a ház:
piros szőnyeg terül
a lépcsőkre, szívüink örül
ennek az enyhe előkelőségnek.
A másik ház előterében
egy mandzsú harcos ácsorog
keresztbetett kézzel.
Hogy kerül ez a bajszos mandzsú ör
észak-londoni házba?
Kínából ki hozta el?
A kőmandzsú nem válaszol,
csak áll, mosolyog csöndesen.*

2005 novemberében

Budapest, 1896

*kelet s nyugat találkozik
a sokcirádás zöld tetőn
a múzeum előtt kocsik
kalaplengetve éltetik
királyukat urak s a nők
is félrehajtják fátylukat
igazgatják kalapjukat-
s míg bedöcög a lóvasút
emlékezzünk: ez itt a béke
laktató bécsi volt ebédre
s nemrég tért haza végre végre
száműzetésből a holt Kossuth*